

KLIMASERTIFIKAT 2016

CO2focus Klimasertifikat™ er tildelt Durapart som har kjøpt klimakvoter for frivillig kompensasjon for egne klimagassutslipp knyttet til sin virksomhet tilsvarende 43 tonn CO2.

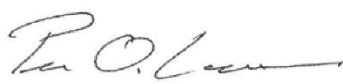
Klimakvotene relatert til dette sertifikat er i henhold til FNs klimakonvensjon (UNFCCC) sine retningslinjer og metodikk og kalles for Certified Emission Reductions (CER). Reduksjonene av klimagassene er gjennomførte i prosjektet Energieffektive og rentbrennende kjøkkenovner i Nepal som er registrert som ett UNFCCC prosjekt med CDM nummer PoA 9811.

I tillegg til klimagevinsten har prosjektet positive helsemessige og økonomiske konsekvenser. Prosjektet skaper også positive ringvirkninger ved at ovnene produseres lokalt. Uten salg av klimakvoter ville prosjektet ikke vært kommersielt levedyktig da man er avhengig av å kunne selge ovner til subsidierte priser.

Prosjektet er en del av UNFCCC rammeverk for fleksible mekanismer for å bekjempe klimatrusselen som garanterer reduksjon av klimagasser og støtter bærekraftig utvikling i utviklingsland. Når en CER er utstedt betyr det at reduksjonen i klimagassutslippene allerede har funnet sted. Uten salg av klimakvoter ville prosjektet ikke vært kommersielt levedyktig og ikke realisert.

Durapart sine klimakvoter er registret i European Union Registry for Emissions Trading og slettes fra markedet, det innebærer at de ikke kan benyttes igjen.

Oslo, 31. mai 2016

Per Otto Larsen

Energieffektive og rentbrennende kjøkkenovner i Nepal

Introduksjon

Prosjektet i Nepal innebærer at befolkningen tilbys lokalt produserte mer effektive og rentbrennende kjøkkenovner enn det som normal benyttes. Som følge av at prosjektet er godkjent som et klimareduserende tiltak av både FN og den anerkjente sveitsiske stiftelsen Gold Standard Foundation (GS) blir det utstedt utslippskreditter til prosjekteierne (klimakvoter). Uten salg av klimakvoter ville prosjektet ikke vært kommersielt levedyktig da man er avhengig av å kunne selge ovner til subsidierte priser. Ved at selskaper kjøper kvoter fra prosjektet for å kompensere for sine egne utslipp så bidrar disse til at prosjektet er levedyktig og kan fortsette driften.

Bakgrunn om Nepal og prosjektet

Nepal er et minst utviklet land (MUL) der en fjerdedel av befolkningen lever under den nasjonale fattigdomsgrensen, og med en brutto nasjonalinntekt på kun 730 USD per person i 2013. Mer enn 80 % av befolkningen bor på landsbygda og rundt 86 % nasjonalt energiforbruk involverer tradisjonell biomasse som fyringsved, rester fra avlinger og dyremøkk, og går for det meste til husholdningsbruk. Det er kun 40 % av populasjonen som har tilgang til elektrisitet, med en andel

helt nede på 29 % for de som bor i rurale strøk. Potensialet for fornybare energikilder er stort, spesielt når det gjelder vannkraft, sol, vind og bioenergi, men dette er enda ikke blitt realisert. Dermed er det forventet at biomasse vil forbli hovedkilden til brensel for husholdninger i lang tid.

Ovnene som blir mest brukt blant husholdningene på landsbygda er hjemmelagd, bygd på bakken med lokalt tilgjengelige materialer som gjørme, ris-skall og leire. Størrelsen varierer ut i fra størrelsen på husholdningen. Røykfylte kjøkken utsatt for giftig avfall og gasser er vanlig i Nepal, der ovnene har en gjennomsnittlig effektivitet på 10 %. Som i mange andre land er tradisjonelle ovner dypt forankret i kulturen, og personer som har blitt intervjuet forteller at det å lage mat på slike ovner er en viktig del av deres forfedrenes skikker og deres kulturarv.

Vårt prosjekt

Gold standard/CDM-prosjekt (nr. 9811), «Improved Cookstoves Programme» blir utviklet som aktivitetsprogram under Den Grønne Utviklingsmekanismen (CDM), hvor finansiering fra salg av kvoter er

vesentlig. Prosjektet blir utført i tett samarbeid med lokale organisasjoner og ikke-statlige organisasjoner. Prosjektet er i tillegg til å være et CDM-prosjekt, også validert og godkjent som et «Gold Standard»-prosjekt.

Prosjektet ble opprinnelig lansert i tre distrikter i helt vest i Nepal i juli 2012. Etter myndighetenes ønsker, ble prosjektet utvidet til ytterligere fire distrikter i samme region i 2013. Området ble valgt ut på bakgrunn av den meget begrensede tilgangen på energi, der nær 100 % av husholdningene var avhengige av fyringsved for matlaging og varme. Ved å tilby forbedrede ovner var det mulig å gjøre en stor forskjell. Ettersom regionen er relativt homogen både sosialt og kulturelt, begrenset det antallet variabler å vurdere i utviklingen av ovnenes design.

Programmets målsetning er å utstyre 150 000 familier med ovner de første fem årene av prosjektet ved hjelp av en markedsbasert tilnærming støttet av kvoteinntekter. Motivet er å støtte sosioøkonomisk utvikling blant de fattige på landsbygda ved å akselerere spredningen av en renere energiløsning for matlaging som er billig, effektiv og sosialt akseptert.

Ovnen som blir distribuert er et vedfyrt kammer innpakket i en kropp av leire, og er utviklet i Nepal gjennom en prosess med brukermedvirkning og laboratorietesting for å sikre høy effektivitet, lave utslipp og brukeraksept. Ovnen skårer høyt for sikkerhet og har 23 % termisk effektivitet. Forbrenningskammeret i metall og tilbehør blir produsert i fire metallverksteder for så å bli fraktet til landsbyene hvor de blir installert i hjemmene av lokale håndverkere og entreprenører som har fått opplæring. Disse gir også informasjon om bruk og vedlikehold av ovnene. Utsiden av ovnene lages av lokale materialer (murstein, leire, ris-skall og aske)

Entreprenørene følger også opp husholdningene for å forsikre seg om at ovnene blir brukt på riktig måte, og for å håndtere eventuelle problemer. Produksjon av ovnenes kammer utgjør en hoveddel av lokale metallverksteders virksomhet. Deltakende husholdninger bidrar med arbeidskraft og materialer for konstruksjonen av ovnene og kan, avhengig av deres arbeidsinnsats, betale en minimal sum. Dette sikrer at initiativet er drevet av etterspørsel. Lokale ikke-statlige organisasjoner trener opp entreprenører i markedsføring og installasjon av ovnene, og entreprenørene arbeider deretter på provisjon, noe som gir dem insentiv til å møte bestemte mål for installasjon av ovnene. Det langsiktige målet er å gjøre entreprenørene selvstendige forhandlere av ovner, uten behov for støtte utenfra.

Om kjøkkenovn-prosjekter generelt

Matlaging og vannkoking er en vesentlig del av hverdagen til enhver husholdning og i utviklingsland foregår dette som oftest inne i små rom med dårlig ventilasjon, over åpne flammer og ved bruk av trekull eller ved. Konsekvensen av dette er i første rekke store helseplager og tidlig død for hundretusenvis av mennesker hvert år. Eksponering for røyk fra matlaging er den fjerde verste risikofaktor for sykdom i utviklingsland, og forårsaker fire millioner premature dødsfall per år. Dette overgår dødsfall som skyldes malaria og tuberkulose.

I tillegg blir titalls millioner mennesker utsatt for sykdommer som lett kan forebygges med økt bruk av rene og effektive kokeløsninger.

Fordi man fyrer med trekull eller ved fører dette også til avskoging som har dramatiske miljømessige konsekvenser lokalt og for verdens klima. En følge av avskoging er at karbondioksid (CO₂) frigjøres når man produserer og brenner trekull. Siden denne skogen ikke erstattes skjer det et nettoutslipp av klimagasser og klimabalansen i verden forverres. Klimagevinsten ved ovnprosjekter oppstår ved at man bremser denne utviklingen og med tiden helst klarer å stoppe avskogingen i disse landene.

En husholdning i utviklingsland bruker lite energi i forhold til husholdninger i den vestlige verden, men over 50 % av energien går til å tilberede mat. Den gjennomsnittlige familie i utviklingsland både på landsbygda og i byer bruker ca 20 % eller mer av sin disponible inntekt på innkjøp av tre eller kull til matlaging og for å koke drikkevann. I tillegg er det ofte kvinner og barn som bruker mye av sin tid på å skaffe tre og brennstoff til husholdningene. Dette tar opp tid som ellers kunne blitt brukt på skolegang for barna og deltakelse i økonomi, politikk og lokalsamfunn for kvinnene.

Det er en stor andel fattige mennesker i verden som lever på rundt 1 dollar pr. dag, og som ikke har mulighet til å investere i en effektiv ovn. Finansiering gjennom det frivillige karbonmarkedet er svært viktig og nødvendig både for å få fart på denne typen prosjekter som kan sies å være svært bærekraftige for såvel klima lokalt og globalt som helse og økonomi for fattige i utviklingsland.

Noen relevante lenker med mer informasjon:

Prosjektdokumentasjon i FN CDM register og i Gold Standard registeret:

https://cdm.unfccc.int/ProgrammeOfActivities/poa_db/E42GWMHTJC1YI7LX5VDNP9B68RFA0K/view

https://mer.markit.com/br-reg/public/project.jsp?project_id=10300000006283

Om Gold Standard Foundation:

<http://www.goldstandard.org/>

Fakta og artikler:

<http://globalhealth.thelancet.com/2014/02/21/household-air-pollution-and-pneumonia-africa-will-cleaner-cookstoves-make-difference>

<http://www.cleancookstoves.org/resources/fact-sheets/cookstoves-and-women-1.pdf>